

2. Burowska Z. (1976), Współczesne systemy wychowania muzycznego. Warszawa, WSiP.

3. Jaques-Dalcroze E. (1992), Pisma wybrane. Warszawa, WSiP.

4. Ostrowska B. (2002), Interpretacja ruchowa dzieła muzycznego w metodzie Emila Jaques-Dalcroze'a. In: Rytmika w kształceniu muzyków, aktorów, tancerzy i w rehabilitacji. Materiały z V i VI ogólnopolskiej Konferencji Naukowej, Łódź, Wydawnictwo Akademii Muzycznej w Łodzi.

5. Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie ramowych planów nauczania w publicznych szkołach i placówkach artystycznych, Dz. U. z 2014 r. poz. 785.

6. Skazińska M. (1989), Interpretacja ruchowa utworów muzycznych jako artystyczny aspekt rytmiki. In: Zeszyty Naukowe AM w Łodzi, Materiały z 12 sesji, nr XVIII, Łódź, Wydawnictwo Akademii Muzycznej w Łodzi.

7. Szatan E. (2006), Ekspresja muzyczno-ruchowa jako zaniedbany obszar edukacji muzycznej dziecka. In: M. Suświłło (eds.), Zaniedbane i zaniechane obszary edukacji w szkole. Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn.

8. Szatan E. (2016), Interpretacja ruchowa utworów muzycznych w pozaszkolnym środowisku dziecka. In: B. Kurowska, K. Łapot-Dzierwa (eds.), Kultura-Sztuka-Edukacja t.II., Kraków, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego.

9. Szatan E. (2015), Myśli Jana Jakuba Rousseau o wychowaniu i muzyce - ich reminiscencje w rytmice Emila Jaques-Dalcroze'a. In: PROBLEMY WCZESNEJ EDUKACJI / ISSUES IN EARLY EDUCATION Nr 3 (30) / 2015.

10. Szatan E. (2016), Reinterpretacja idei pedagogicznych i artystycznych Emila Jaques-Dalcroze'a. In: E.Szatan, E.A.Muzioł, A.Komorowska-Zielony (eds.), Emil Jaques-Dalcroze i jego idee w edukacji, sztuce i terapii. Gdańsk, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.

11. Szatan E. (2005), Szanse i zagrożenia edukacji muzycznej dziecka a kształcenie studentów pedagogiki w zakresie wybranych form wychowania muzycznego. In: M. Plopa (eds.), Człowiek u progu trzeciego tysiąclecia. Zagrożenia i wyzwania T.I., Elbląg, Wydawnictwo Elbląskiej Uczelni Humanistyczno-Ekonomicznej.

12. Szatan E., Muzioł E.A., Komorowska-Zielony A. (eds.) (2016), Emil Jaques-Dalcroze i jego idee w edukacji, sztuce i terapii. Gdańsk, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.

13. <http://amuz-ects.ansta.pl/student/kurs/3053/>, <http://amuz-ects.ansta.pl/student/kierunek/143/program/> [acces: 1.06.2015].

14. <http://amuz-ects.ansta.pl/student/kurs/3045/>, <http://amuz-ects.ansta.pl/student/kierunek/143/program/> [acces: 1.06.2015].

15. <http://amuz-ects.ansta.pl/student/kurs/3056/>, <http://amuz-ects.ansta.pl/student/kurs/3238/> [acces: 1.06.2015].

16. <http://amuzects.ansta.pl/student/kierunek/139/program/> [acces: 1.06.2015]

17. <http://amuzects.ansta.pl/student/kierunek/143/program/> [acces: 1.06.2015]

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

SZATAN Ewa – Professor, habilitated doctor
Uniwersytet Gdański, Instytut Pedagogiki WNS.

Circle of research interests: professional training of future teachers of musical art.

УДК 37.035:792.8

ПОХИЛЕНКО Віктор Федорович –

народний артист України,

професор кафедри хореографічних дисциплін

Кіровоградського державного педагогічного університету

імені Володимира Винниченка,

головний балетмейстер-постановник

народного хореографічного ансамблю «Пролісок»

Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу

(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

e-mail: pohilenko@ukr.net

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНІ ІМПЕРАТИВИ В СИСТЕМІ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ КАФЕДРИ ХОРЕОГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ТА АНСАМБЛЮ «ПРОЛІСОК»

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. В сучасних ситуаціях викликів та загроз і водночас великих перспектив для формування майбутнього розвитку Української держави збереження власних духовних та національних орієнтирів набувають неабиякої актуальності. Тому нині, як ніколи, потрібні нові підходи і нові шляхи посилення патріотичного виховання дітей та

молоді – формування нового українця, що діє на основі національних та європейських цінностей. І вагому роль в контексті даної проблеми відіграє залучення молоді до позитивного досвіду патріотичного виховання в інших країнах, до засвоєння та переосмислення ставлення до цінностей і переконань представників інших культур. Значний потенціал щодо патріотичного

виховання сучасної молоді на принципах національної спрямованості містить народний танець, як культурний феномен нашого народного мистецтва. Відтак питання національно-патріотичного виховання сучасної молоді засобами хореографії на разі перебуває серед ключових.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній науці проблема національно-патріотичного виховання розглядалась та аналізувалась видатними педагогами за різними напрямками. Питання національно-патріотичного виховання молоді засобами народного танцювального мистецтва неодноразово піднімалися видатними балетмейстерами, чий імена належать країні і людству: В. К. Авраменком, В. М. Верховинцем, П. П. Вірським, М. М. Вантухом, К. Ю. Василенком, А. М. Кривохижею, а також керівниками провідних танцювальних колективів України М. С. Гузуном, С. Г. Забрєдовським, Б. М. Колногузенко, А. С. Коротковим та багатьма іншими у статтях і виступах на міжнародних наукових симпозиумах та науково-практичних конференціях, що проводилися Національною хореографічною спілкою України.

Мета статті полягає в аналізі можливостей хореографічного мистецтва щодо національно-патріотичного виховання сучасної молоді та пошуку шляхів вирішення цього актуального питання у навчальній діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Справжнє мистецтво, як відомо, породжується від злиття таланту і майстерності, а майстерність закладається школою, акумулює в собі найкращі традиції та досвід багатьох поколінь. Навчання розвиває та шліфує природні задатки учня, дає йому необхідні знання та навички, організує талант, робить його гнучким в контексті володіння мовою різних танцювальних систем, форм жанрової спрямованості та спроможним відгукуватися та реагувати на будь-яке творче завдання. Невипадково провідні українські діячі сцени визнавали важливу роль навчання в розвитку таланту, боролись за нього та в силу своїх можливостей розробляли теорію та техніку мистецтва танцю. «Український національний танок, як одна з кращих і моральних галузей нашого народного мистецтва, вповні заслуговує підтримки й пошани, бо він виховує нашу молодь в українському національному дусі, робить її здоровою, бадьорою, повною енергії й надії на світле майбутнє наше, а з ним – і цілого Українського Народу», – писав «Батько українського танцю» в діаспорі Василь Авраменко. А перший теоретик українського народного танцю Василь Верховинець стверджував, що «у процесі занять народним танцем формуються духовні цінності

майбутнього громадянина-патріота України».

Звідси – стратегія творчого напрямку першої в системі Міністерства освіти і науки України кафедри хореографічних дисциплін, яка була створена в рамках моделі безперервної освіти: Кіровоградський облкомплєкс – КДПУ ім. В. Винниченка. Але тоді, у далекому 1989 році, про національно-патріотичне виховання засобами народного танцю не тільки говорити, але й думати було небезпечно.

Сьогодні стратегія учнівсько-студентського народного хореографічного ансамблю «Пролісок» ґрунтується на основних положеннях Концепції загальної середньої освіти, спрямована на реалізацію Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті, Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді і визначає пріоритетні напрями та шляхи формування і розвитку соціально активної, гуманістично спрямованої особистості з глибоко усвідомленою громадянською позицією, що відповідає як нагальним вимогам і викликам сучасності, так і закладає підвалини для формування свідомості нинішніх і прийдешніх поколінь.

Щоб зрозуміти, що таке народно-сценічний танець, побудований на основі фольклорного першоджерела, треба розглянути його історичний розвиток і ті процеси, що відбувалися у розвитку сучасного мистецтва, в тому числі і хореографічного. По-перше, сучасне мистецтво спрямоване в майбутнє, але, в силу традиції, тісно пов'язане із минулим. По-друге, відносна умовність поняття «минуле» стає стосовно сучасного уже традицією. І, по-третє, являє собою безперервну оцінку сприйняття нашим розумом як минулого, так і сучасного й майбутнього: одні й ті ж явища можуть виступати у різних вимірах, а інші, віддалені в часі, навпаки інтегруватися нашою свідомістю.

Першоджерела – основа будь-якого пошуку, сучасність – гарантія життєздатності майбутнього, традиційні танці різних народів – хліб насущний хореографічних пошуків. Радість спілкування з хореографічним мистецтвом, яке так багато чому нас вчить, дає відчуття небаченого свята, дружньої теплоти. Жива участь публіки під час концертів змушує душі зливатися – і тоді у всіх з'являється спільна батьківщина – Танець! Світ – це велике ціле, а танець – улюблена метафора світу.

Завдячуючи мові танцю, ми пізнаємо братів наших, вчимося розуміти їхню мову, але самотність, своєрідність, свою історію кожен народ повинен зберегти. Афористично мудро про це сказав один з найбільш натхненних співців рідної України Володимир Сосюра: «Не можна любити народів других,

коли ти не любиш Україну». Ці слова зовсім не віддзеркалення немотивованої претензії на «панукраїнство» і особливу роль української культури і мистецтва в тому числі і хореографічного, що є недоречним і навіть шкідливим. Але при всіх існуючих негараздах у нас не повинна укорінюватися позиція, що «українці зовсім ніякі». Так, ми повинні навчитися розуміти танцювальну мову інших народів, але не забувати і свою. «Учіться, читайте, і чужому навчайтесь, й свого не цурайтесь». Ці слова Великого Кобзаря якнайбільше характеризують глибоку кризу народного танцювального мистецтва, що внаслідок своєї неприбутковості «виснажує останні життєві сили». Але наша мова і наша культура – це те, що робить нас рівними поміж понад 30-ти тисяч народностей і націй світу. Тому сьогодні зовсім не піддається розумінню, як цивілізаційні ознаки нації, без яких вона взагалі не може існувати, можуть приносити прибуток?

«Ідея вірності і відданості Батьківщині, – пише В. О. Сухомлинський, – стає переконанням лише тоді, коли Батьківщина постає перед дитиною в ореолі героїчного і прекрасного» [10]. Ці слова Василя Олександровича не тільки не втрачають актуальності в умовах глобалізації, а навпаки – є характеристикою завдання, справді стратегічного за своїм значенням.

Створення програми ансамблю «Пролісок», в якій би локальні та регіональні особливості танців України тісно пов'язувалися з «закодованими в духовних генах роду людського» національними хореографічними традиціями у загальноєвропейському контексті, розпочалося у 1992 році минулого століття. При цьому за основу приймалися здобутки славнозвісної ятранської хореографічної школи А. М. Кривохижі, не виключалися і зовнішні впливи, але вони повинні були застосовуватися на рівні пластичних форм хореографічного втілення художнього образу, а не впливати на його внутрішній зміст, який би підпорядковувався завданням відродження системи духовних цінностей, на які орієнтувала українська фольклорна традиція.

Тому багаторічна просвітницька і пропагандистська діяльність «Проліска» і кафедри хореографічних дисциплін спрямована на: формування особистості через Красу героїчного і величного й поваги до інших, пошанування кожної людини, незалежно від її національності та громадянства; активізацію зусиль із підвищення мотиваційної сфери особистості на збереження культурних надбань, що базуються на потужній системі глибинних морально-етичних цінностей, і через нове педагогічне осмислення, висвітлення їх глибинної

гуманістичної сутності, повернення до життя через людей, яким прививають Знання і Любов до народної культури і мистецтва.

До складу свят Сонячного циклу наших далеких пращурів входила довга низка календарних свят (весняних, купальських, обжинкових, зимових) та інших (буденних чи пов'язаних окремою подією) обрядів та звичаїв, що представляли собою поєднання слов'янських та язичницьких елементів. Вони передавалися від людини до людини, як свічка, що запалюється від іншої свічки.

Танець-гра «Женчинок-брєнчинок» не тільки став першою ластівкою обробки фольклорного першоджерела, а й хореографічної трилогії з умовною назвою «Ой, весна красна, що нам принесла?», до якої пізніше увійшли «Закликання та прихід Весни» та «Вівчарські забави». Ці танці заставили дітей повірити у те, що мистецтво хореографії близьке до «рослинних» і «тваринних» форм рухів природи, асоціативно можуть показати всю її багатопланову красу і духовність.

Єдність музики і рухів, драматургія конфлікту людини і природи може викликати цілу гамму переживань і емоційний відгук, пов'язаний з перетвореними в танці явищ об'єктивного світу, стати виховною основою ушляхетнення почуттів, залишить слід в душі дитини і стане етичною якістю особистості. Музичні образи пір року, любові до рідної землі і шанобливого ставлення до героїчного минулого, відданості загальнодержавній справі зміцнення країни, активної громадянської позиції стали основою багатьох танців, хореографічних і вокально-хореографічних композицій:

– літо – «Вітерець», «Квіти України», ліричні хороводи «Берізка» і «Там, де Ятрань круто в'ється», фрагмент язичницького обряду «Купальська ніч»;

– осінь – вокально-хореографічні композиції «Благословенна ти, земля Кіровоградська», «Ярема», «Куди їдеш, Явтуше?» і «Ярмарок в Сорочинцях»;

– зима – хореографічні композиції «Вітає «Пролісок», «Добрий вечір, щедрий вечір!», одноактний балет «Зимові свята в Україні», який сьогодні перетворився у величне театралізоване дійство, в якому беруть участь всі учні комплексу і студенти кафедри хореографічних дисциплін;

– патріотичні почуття і відродження лицарської культури – хореографічні композиції «Запорожці», «Буковинський козак», «Гопак».

Серед хореографічних творів, які формують гуманістичні загальнолюдські цінності, характерні для сучасного громадянина світу, – два «Клас-концерти», «Кармен» за твором П. Меріме, «Болеро» на

музику М. Равеля, «Весняні грози» на музику А. Вівальді, «Грецька сюїта» і «Карнавал» на народну музику і музику композиторів-класиків, «Ода радості» на музику Л. В. Бетховена та багато інших.

Географія творчих гастрольних турне «Проліска», як Посла доброї волі Кіровоградщини, на гербі якої начертано девіз «З добром до людей», величезна – це більше двадцяти країн світу. Колектив учнівської молоді і студентів – лауреат і володар Гран-прі численних всеукраїнських і міжнародних конкурсів і фестивалів, але найвища нагорода – це оплески глядачів, які аплодують Україні.

Проте існує загроза, що ці оплески можуть зникнути, і зникнути назавжди. Хоча на значному виховному потенціалі хореографічного мистецтва наголошують багато «великорозумних» концепцій в тому числі «Комплексна програма художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладах». Однак навіть в ній зауважено, що у системі естетичного виховання мистецтво танцю недооцінюється, тому предмет «Хореографія» не набув статусу базової дисципліни інваріантної частини навчального плану в загальноосвітній школі і викладається за рахунок варіативної частини – як предмет за вибором [10]. А звідси – зменшення обсягів фінансування і держзамовлення на підготовку викладачів хореографічних дисциплін, що при наших «розкошах» стало приводом до зменшення контингенту абітурієнтів і закриття спеціальності при деяких педагогічних вишах України. Ті ж студенти, що не встигли закінчити або закінчили хореографічне навчання, в зв'язку із скороченням потреб ринку праці і складністю влаштуватися на роботу за фахом, сотнями виїжджають за кордон звеселяти іноземних туристів в ресторанах, нічних клубах і на круїзних лайнерах.

Так що ж виходить, сьогодні, в часи становлення демократичної держави і стратегічної лінії її інституцій на європейський цивілізований розвиток, народний танець Україні не потрібен, і право на його існування, як за часів царату і комуністичного режиму, треба виборювати? Виходить, що треба... І вже не тільки заради танцю, а заради збереження української культури, коштовною перлиною якої він є. Але у кого виборювати це право на існування? Влада ж народна і обрана народом!

Дійсно «обрана народом», тому ми, «маленькі українці», онуки і правнуки одвічних грецькоїв, знову терпимо-потерпаємо «не так тиїх панів, як тиїх підпанків» (Т. Шевченко). Якраз останні, у часи різкого розшарування українського суспільства на багатих і бідних на угоду

панам закликають до розділення культури на елітарну і масову (тобто народну).

Цитата з оригіналу: «Тільки відновивши нашу Українську аристократичну культуру і ментальність, а також здійснюючи її експансію за кордон, ми можемо відродити Велику Русь-Україну» [11].

У народі кажуть: «Хто вміє красти, той вміє і брехеньку скласти».

Не «Велика Русь-Україна», а «Україна-Русь». Якраз цей термін, запропонований М. Грушевським для окреслення українських земель, вживався ще з ХІХ століття і набув особливого розголосу після написання ним фундаментальної 10-ти томної праці «Історія України-Руси».

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Мистецтво не руйнує, а гармонізує світ. Воно опирається кожній дисгармонії і кожному руйнуванню, хоча їх невідворотно і відображає. У цьому контексті особливого значення набуває вирішення проблеми національно-патріотичного виховання молодого покоління засобами народної творчості та танцювального етнографічного матеріалу, що є зразком музичної та хореографічної культури українського народу, сприяє розвитку національної свідомості, патріотичних почуттів. «Особливу увагу на це мусять звернути учителі українських шкіл, щоби плекати при школі український танок для нашої молоді, починаючи навчати її своїх танків від діточок. Наша молодь – це майбутнє нашого народного життя! Даймо ж їй розумну, бадьору й моральну розвагу – наш національний танок цілком заслуговує на те, щоби ввести його в програму навчання при школах, поруч із руханкою та співом» [1, с. 11].

Ці слова видатного балетмейстера і великого патріота України Василя Авраменка звернені до нас із далеких 50-х років минулого століття не для того, щоби ми їх запам'ятали, і повторювали як мантру, а для того, щоби ми, скориставшись досвідом видатних майстрів хореографії, продовжували методично, науково направляти нашу хореографічно-педагогічну діяльність на відтворення і примноження кращих зразків народного танцю з метою виховання молодого покоління.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Авраменко В. К. Українські національні танки, музика і стрій. / Голівуд, 1947. – 80 с.
2. Верховинець В. М. Весняночка / В. М. Верховинець – К: Музична Україна, 1979. – 339 с.
3. Вірський П. П. Передмова до четвертого видання / В. М. Верховинець. Теорія українського народного танцю. – 5-е вид. – К.: Музична Україна, 1990. – С. 11–12.
4. Вантух М. М. Роль народної хореографії у

збереженні культурного розмаїття світу // Матеріали науково-практичної конференції. – К., 2004.

5. Василенко К. Ю. Репертуар – як фактор патріотичного та інтернаціонального виховання студентів // Поширення світоглядного спрямування викладання профільюючих дисциплін: Зб. наук. пр. – К.: КДК. 1988.

6. Кривохижа А. М. Гармонія танцю / Публікація: Кіровоград РВЦ КДПУ ім. В.Винниченка 2003. – 100 с.

7. Комплексна програма художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладах. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <http://www.yur-info.org.ua/index.php?> (посилання зовнішнє). – Заголовок з екрана.

8. Лисак В. Особливості національного виховання молоді в історичному аспекті / В. Лисак [Електронний ресурс] Режим доступу до статті: <http://old.lnu.edu.ua/Pedagogika/periodic/visnyk> (посилання зовнішнє). – Заголовок з екрана.

9. Островська К. В. Збереження та розвиток національної хореографічної спадщини. // Вісник ХДАДМ. Музично-театральне мистецтво. – Харків, 2011. – С. 202.

10. Сухомлинський В.О. Батьківська педагогіка // Рад. школа, К., 1978.

11. Українська держава: шароварна чи Гетьманська!? [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <http://narodna.pravda.com.ua/nation> (посилання зовнішнє). – Заголовок з екрана.

REFERENCES

1. Avramenko, V. K. (1947). *Ukrainski natsionalni tanky, muzyka i strii*. [Ukrainian national dances, music]. Holivud.

2. Verkhovynets, V. M. (1979). *Vesnianochka*. [Vesnyanka]. K.: Muzychna Ukraina.

3. Virskiy, P. P. (1990). *Peredmovna do chetvertoho vydannia / V. M. Verkhovynets. Teoriia ukrainskoho narodnoho tantsiu. – 5-e vyd.* [Preface to the fourth edition / W. M. Verhovynets. Theory of Ukrainian folk dance. – 5th ed.]. K.: Muzychna Ukraina.

4. Vantukh, M. M. (2004). *Rol narodnoi khoreohrafii u zberezhenni kulturnoho rozmaittia svitu*. [The Role of folk dance in preserving the cultural diversity of the world]. Kyiv.

5. Vasilenko, K. Iu. (1988). *Repertuar – yak faktor patriotychnoho ta internatsionalnoho vykhovannia studentiv // Poshyrennia svitohliadnoho spriamuvannia vykladannia profliuuiuchykh dystsyplin: Zb. nauk. pr.* [Repertoire as a factor of Patriotic and international education of students // the Spread of the ideological orientation of the teaching majors: Wed. Sciences. PR]. Kyiv: KDIK.

6. Kryvokhyzha, A. M. (2003). *Harmoniia tantsiu / Publikatsiia: Kirovohrad RVTs KDPU im.*

V.Vynnychenka [Harmony dance / Publication: Kirovograd. KSPU V. Vynnychenko]. Kirovograd.

7. *Kompleksna prohrama khudozhno-estetychnoho vykhovannia uchniv u zahalnoosvitnikh ta pozashkilnykh navchalnykh zakladakh.* [Elektronnyi resurs]. – *Rezhym dostupu do statti:* <http://www.yur-info.org.ua/index.php?> (posylannia zovnishnie). – *Zaholovok z ekrana.* [A comprehensive program of artistic and aesthetic education of students in secondary schools and extracurricular educational institutions. [Electronic resource].

8. Lysak V. *Osoblyvosti natsionalnoho vykhovannia molodi v istorychnomu aspekti.* [Peculiarities of national education of youth in historical perspective] [Elektronnyi resurs] *Rezhym dostupu do statti:* <http://old.lnu.edu.ua/Pedagogika/periodic/visnyk> (posylannia zovnishnie) – *Zaholovok z ekrana.*

9. Ostrovska, K. V. (2011) *Zberezhennia ta rozvytok natsionalnoi khoreohrafichnoi spadshchyny.* // *Visnyk KhDADM. Muzychno-teatralne mystetstvo.* [Preservation and development of national choreographic heritage. // Visnyk of HDDM. Musical-theatrical art]. Kharkiv.

10. Sukhomlynskyi, V.O. (1978). *Batkovska pedahohika.* [The Parent pedagogy]. K. Rad. Shkola.

11. *Ukrainska derzhava: sharovarna chy Hetmanska!?* [Elektronnyi resurs]. *Rezhym dostupu do statti:* <http://narodna.pravda.com.ua/nation> (posylannia zovnishnie). – *Zaholovok z ekrana.*]. – The Ukrainian state: or shareware Hetman!? [Electronic resource]. – Access mode to article: <http://narodna.pravda.com.ua/nation> (link is external). – Title from the screen.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ПОХИЛЕНКО Віктор Федорович –

народний артист України, професор кафедри хореографічних дисциплін Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка, головний балетмейстер-постановник народного хореографічного ансамблю «Пролісок» Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу (гімназія-інтернат – школа мистецтв).

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх учителів хореографії.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

POKHYLENKO Viktor Fedorovich –

People's Artist of Ukraine, professor of the Department of Choreography, main ballet-master of Folk Choreographic ensemble «Prolisok» of Kirovograd Regional Complex (gymnasium-boarding school – school of arts).

Circle of scientific interests: professional training of future teachers of choreography.